

Երկուշաբթի, 29 Հոկտեմբեր, 2012

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա գիւ. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՏԵՐՈՒՆԻ ԸՆԹՐԻՔ

Ա. Կորնթացիս 11:23-27

«Ես Տիրոջմէն առի ինչ որ ձեզի աւանդեցի,
թէ Տէր Յիսուս իր մարմնութեան գիշերը հաց առաւ,
Աստուծոյ գոհութիւն յայտնեց, կտրեց զայն եւ ըսաւ.
«Ասիկա իմ մարմինս է, որ ձեզի համար կը բաշխուի:
Ասիկա կտրարեցէք զիս յիշելու համար»:
Ընթրիքէն ետք նոյն ձեռով բաժակը առաւ եւ ըսաւ.
«Այս բաժակը Աստուծոյ նոր Ուխտն է, որ իմ անունով կը կնքուի:
Ասիկա կտրարեցէք միշտ, եւ ամէն անգամ որ անկէ խմէք՝ զիս յիշեցէք»:
Հետեւաբար, ամէն անգամ որ այս հացը կ'ուտէք եւ բաժակէն կը խմէք,
Տիրոջ մահը կը պարմէք, մինչեւ իր երկրորդ գալուստը:
Այսուհետեւ՝ ո՛վ որ անարժանութեամբ ուտէ այս հացը կամ խմէ Տիրոջ բաժակէն,
Տիրոջ մարմնին եւ արեան դէմ մեղանշած կ'ըլլայ»:

ՀԱՐԱԿԱՆ - ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, տուր աշխահիս խաղաղութիւն:
Եւ հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Դուռն որ մեր տկար բնութեան փորձառութիւնը ունեցար,
ո՛վ մեր Քահանայապետը՝ Յիսուս, քեզի կը նայինք:
Դուռն՝ որ մեզի համար մեղքի պատարագ եղար,
որպէսզի մենք քեզի համար արդար ըլլանք:
Դուռն՝ որ մեզի համար երկրաւոր եղար,
որպէսզի մենք քեզի համար երկնաւոր ըլլանք:
Դուռն՝ որ մեզի համար Հաց եղար,
որպէսզի մենք քեզ նաշակելով սրբուինք:
Տուր վիշտերով լեցուն քու Մարմինդ,
որպէսզի բոլոր սիրտերը քեզ նաշակեն եւ սրբուին:
Մատոռուակէ՛ վտակի պէս կաթկթող քու անմեղ Արիւնդ,
որպէսզի մարդիկ անմեղութեամբ յագեանան:
Երկարէ փրկական խաչդ՝ այս աշխարհի ծովուն մէջ լողացողներուս,
մեզ վեր՝ դէպի քեզ բարձրացնելու համար: Ամէն:

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի մանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՎԵՐՋԻՆ ԸՆԹՐԻՔ (26.17-30)

«**Բաղարջակերաց փօնին առաջին օրը**», այսինքն՝ Հինգշաբթի երեկոյեան: Բաղարջակերաց փօնը Հին Կրկ.ի Զարիկն է, գառնուկի ճաշակումը, անոր հետ մէկտեղ բաղարջ հաց եւ լեղի խոտ ուտելը, եւ Եգիպտոսէն ելլը: Ինչո՞ւ այս օրը, որպէսզի հին գառնուկը նորով փոխարինուի:

«**Ո՛ր կ'ուզես որ քեզի համար զարկական ընթրիքը պատրաստենք, որ ուտես**»: Քանի Մարդու Որդին գլուխը դնելու փեղ չունի: Միւս կողմէ, հեղափոխական արտայայտութիւն է «որ ուտես»: Ճաշակելուն մէջ կայ այն երեսը, որ երբ կը հաղորդուինք Հացով ու Գինով, այսինքն՝ Քրիստոսի Մարմնով եւ Արեամբ, նաեւ Ինքն է որ մեզ կ'ուտէ, ինչպէս կրակը փայտը կ'ուտէ, նոյնպէս ալ երբ զԻնք կը ճաշակենք, մեր մեղքերը կ'ոչնչացնէ:

«**Քաղաք գացէք, այսինչ մարդուն մօտ, որ ուսին ջուրի սափոր ունի**»: Այսինչ մարդը Յովսէփ Արեմաթացին է, որ նաեւ իր նոր գերեզմանը պիտի փրամադրէր Քրիստոսի թաղման համար: Ան կը խորհրդանշէ քահանաները: Ուսին ջուրի սափորը կը խորհրդանշէ Մկրտութեան աւագանը: Վերնափունը՝ Սուրբ Հոգիին խորհուրդը, որպէղ առաքեալները պիտի սրանային Սուրբ Հոգին: Վերնափունը նաեւ կը խորհրդանշէ Եկեղեցին, որ բարձր է եւ երկնային, ու անոր մէջ է որ Տէրը ինք կը բաշխէ իր Մարմինն ու Արիւնը աշխարհի փրկութեան համար:

Քրիստոս փասնէրկու առաքեալներով սեղան բազմեցաւ, եւ ուրիշ ոչ մէկ: Որովհետեւ հագիւ թէ ասոնք կարենային ըմբռնել Խորհուրդին իմաստն ու ահաւորութիւնը: Անոնց հետ էր նաեւ Յուդան, որ պիտի մատնէր, սակայն Քրիստոս ցոյց կու տայ գութ, խնամք, գիտնալով հանդերձ Յուդայի կատարելիք արարքը, սեղանակից դարձուց, որ մի գուցէ արով զգաստանայ, բայց մնաց ամփոփով:

«**Երեկոյեան**» բացատրութիւնը, այնպէս ինչպէս երեկոյն նաեւ կը խորհրդանշէ օրուան վերջը, նոյնպէս ալ այս Խորհուրդը կը կատարուի ժամանակներու լրումին, աւարտին:

«**Ձեզմէ մէկը պիտի մատնէ զիս**»: Ուղղակի չ'ըսեր թէ ով է: Անով ապաշխարիութեան առիթ տալու:

«**Բայց վայ այն մարդուն, որուն ձեռքով Մարդու Որդին պիտի մատնուի**»: Ինչո՞ւ վայ: Եթէ գրուած է Քրիստոսի խաչելութեան մասին, եւ Յուդան գրուածը կատարեց, ինչպէս նաեւ հրեաները, ապա ինչո՞ւ պարծուին: Կատարեցին, ոչ թէ որովհետեւ գրուած էր, այլ որովհետեւ կատարելու էին, այդ պարճառով գրուեցաւ: Երկրորդ, չկատարեցին, որպէսզի գրուածները իրականանային, այլ իրենց սրտի չարութեան պարճառով կատարեցին: Յուդան՝ ազահութեան, իսկ հրեաները՝ նախանձի եւ ռիսակալութեան:

«**Միթէ ե՛ս եմ**»: «**Դուն ըսիր**»: Ասով ցոյց կու տայ Քրիստոսի մեղմութիւնը եւ անոխակալութիւնը: Միւս կողմէ, իրողութիւնն այն է, որ բերանը կը մատնէ մեր միտքը, իսկ լեզուն՝ սրտին աւելցուկը:

Գառնուկին ճաշակումէն յետոյ է որ առաւ հացը եւ փուռ ըսելով. «**Առէք կերէք, ասիկա իմ մարմինս է**», նոյնպէս եւ գինին «**ասիկա իմ արիւնս է, նոր ուխտի նշան եւ որ շարքերու համար կը թափուի մեղքերու թողութեան համար**»: Ահա այս պահուն է որ կը կատարուի մեծ խորհուրդին հաստատումը: Նախ Օրէնքը լրիւ կը գործադրուի՝ գառնուկին ճաշակումը, որմէ յետոյ բաղարջ հացը, որ անխմոր հացն է, որ պիտի դառնայ Քրիստոսի անապական մարմինը: Ինչպէս երկինքն ու երկիրը իր խօսքով սրեղծուեցան, նոյնպէս ալ հացն ու գինին իր խօսքովը պիտի դառնան իր մարմինն ու արիւնը: Քրիստոս պիտի փափաքէր որ բոլորի համար ըլլար իր արեան հեղումը, սակայն, բոլոր չէ որ պիտի հաւարային, կամ հաւատան, ինչպէս որ էր պարագան պղինձէ օծին անապատին մէջ, բժշկուեցան միայն անոնք, որոնք հաւատքով նայեցան:

Քրիստոս ինք ալ կը խմէ այդ բաժակէն, որ ցոյց կու տայ նաեւ իր մահուան բաժակը, որ յօժառութեամբ յանձն կ'առնէ:

Ճաշակումէն յետոյ գոհութիւն յայտնել, նոյնպէս ալ երբ պատարագին կը հաղորդուինք անմիջապէս դուրս ելլելու մասին չմտածենք, այլ սպասենք վերջին գոհութեան ու փառաբանութեան, որմէ յետոյ Զիբենեաց լեռ բարձրանալու, բարձր խորհուրդներով եւ լուսաւոր գործերով ի փառս Ամենասուրբ Երրորդութեան՝ Հօրը, Որդիին եւ Սուրբ Հոգիին: Ամեն: